

NORGES
SILDESALGSLAG

Det Kgl Fiskeri- og Kystdepartement
P.b. 8118 Dep
Grubbegt 1
0032 OSLO

FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET
18.12.2008
SAKSNR. ARKIV

Bergen, 17. desember 2008
JN/GE

ORDNINGER MED TILSKUDD TIL FØRING OG FRAKT AV FISK OG SKALLDYR

Vi viser til høringsnotat datert 10. november 2008. Norges Sildesalgslag vil uttale følgende :

Føringsordninger administrert av Norges Sildesalgslag har vært rettet inn mot fartøyer som låsetter og fartøyer med liten mobilitet og evne til å føre egen fangst. Fangster fra nevnte fartøy oppnår de laveste priser i auksjonene og må slik sett betale en høyere "egenandel" for føringen enn det som antydes i høringsdokumentet. Dersom Regjeringen har som målsetting å opprettholde en differensiert flåtestruktur i pelagisk sektor, hvor også mindre båter skal ha muligheter til omsetning og lønnsomhet, er det mest egnede virkemiddel å bidra med føringstilskudd. Dersom Regjeringen mener at målsettingen om en differensiert flåte ikke gjelder pelagisk sektor må det sies fra om dette i klartekst og ikke med å sulte de minste fartøyene ut av næringen.

Norges Sildesalgslag vil videre vise til at kystbrislingfisket har endret karakter siste år ved at kjøper ikke lengre disponerer frysefartøy for mottak på feltet. Kystbrisling må derfor føres til et ordinært mottaksanlegg. Kystbrislingfisket har etter hvert blitt et marginalt fiskeri preget av lav lønnsomhet til tross for stor arbeidsinnsats. Kystbrislingfiskerne besitter i dag en enestående kompetanse når det gjelder behandling av levende fisk. Det vil være et stort tap for Norge som fiskerinasjon om denne kompetansen dør ut. Det må være oppgave for storsamfunnet å bidra til at dette spesielle fiskeriet kan bevares fremover.

Norges Sildesalgslag savner en nærmere analyse av bosettings- og sysselsettingseffekt knyttet til føringsordninger rettet direkte mot føring av fangst fra fiskefartøy kontra støtteordninger for føring fra mottaksstasjoner for produksjon. Å henvise til ressursituasjonen som argument for ikke å videreføre gjeldende ordning er et sidespor.

Spørsmålet om bevilgninger til føringstilskudd er politikk. Norges Sildesalgslag vil understreke at bortfall av føringstilskudd i pelagisk sektor vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for de mindre båtene og da særlig fartøy som låsetter fangst.

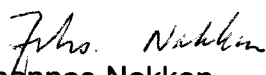
Bortfall av føringstilskudd vil også ha negative konsekvenser for industrien. Pelagisk industri i Nord-Norge er med få unntak lokalisert i små lokalsamfunn. Det blir i høringsnotatet hevdet at strengere regulering fra salgslaget sin side kan være et alternativ til føring. Til det er å si at dersom en skal regulere så strengt at en til enhver tid er sikker på å ha omsetning til konsum av alle fangster så vil dette gå ut over kontinuiteten i industriproduksjonen. Anlegg vil da oppleve at de p.g.a. reguleringen på enkelte dager kan stå uten råstoff. For nord-norske anlegg som bare har råstoff en begrenset del av året vil dette være uheldig og sette arbeidsplasser i små kystsamfunn i fare. Da må det være langt bedre å ha en litt friere regulering og midler til å rydde opp, i form av føring ut av pressområdene når det blir for mye råstoff på enkelt dager.

Det blir videre antydnet at Norges Sildesalgslag kan finansiere føring ved hjelp av en avgift på alle aktører. Dette er en mulighet som ikke er avgrenset til Norges Sildesalgslag. I prinsippet kan alle salgslag gjøre det samme dersom det er slik at det er de øvrige aktører og ikke det offentlige som skal ta ansvar for den politiske målsetning om en differensiert flåte.

Dersom ordningene blir avvirket går Norges Sildesalgslag ut fra at det departementet sier om kjøpefartøy blir fulgt opp slik at det blir gitt dispensasjoner fra fiskerigrenseloven for levering av NVG-sild fra mindre fartøy til utenlandske kjøpefartøyer. Videre må det åpnes for større fleksibilitet med hensyn til å tillate at fiskere som låsetter, selv kan leie inn andre fartøyer, inkludert fiskefartøyer for føring av fangst til mottak – produksjon.

Erfaringene fra 2008 er at det kan bli behov for føringsordninger fra 1. januar 2009 i NVG-sild fisket. Vi står dessuten overfor et loddefiske hvor det også vil bli behov for føring. Avstanden mellom anleggene både for konsum og mel og olje er slik at de minste fartøyene vil få problemer med å få lønnsomhet. Dersom en eksempelvis får avvist en konsumfangst av lodde i Tromsøområdet kan det være over 300 n.mil seilas for å få den levert til mel og olje. Behovet for å lage føringsordninger i pelagisk sektor kan derfor i vinter snarere bli større enn mindre. Vi har dessuten et sterkt ønske om at en størst mulig andel av verdiskapningen fra loddefisket må ligge igjen i Finnmark. Til det trenger vi virkemidler. Vi må derfor innstendig anmode Fiskeri- og Kystdepartementet om minimum å opprettholde pelagisk sektor sin tradisjonelle del av føringsmidlene. Det er dessuten behov for rask saksbehandling slik at ordningene kan settes i verk tidlig i januar 2009.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Johannes Nakken

Jarle A. Hansen

Kopi : Norges Fiskarlag
Fiskesalgslagenes Samarbeidsråd